Základní škola a mateřská škola Mirovice, okres Písek
Komenského 4
398 06 Mirovice

Žákovský parlament v Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky – 26. 10. 2026

Že se důležité věci řeší pouze na chodbách o velké přestávce? Kdepak! Se 14 členy žákovského parlamentu naší školy jsme se rozhodli podívat tam, kde se diskutuje opravdu ve velkém – přímo do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky v Praze. A tak jsme v pondělí 26. října vyměnili školní lavice za poslanecké, svačiny za poznávání politického zákulisí a běžné školní debaty o tom, kdo smaže tabuli, za pohled do míst, kde se řeší zákony a budoucnost celé republiky.

Naše exkurze začala na Malostranském náměstí, ve Smiřickém paláci. Hned po příchodu nás obklopila atmosféra důležitosti. Všude samé chodby, dveře, jednací místnosti a lidé, kteří evidentně vědí, kam mají namířeno. My jsme se zatím snažili hlavně neztratit a tvářit se, že přesně víme, kde jsme.

Největším lákadlem byl samozřejmě jednací sál, který známe z televize. Najednou jsme se ocitli na místě, kde poslanci diskutují a hlasují o důležitých věcech. Někteří z nás možná v duchu přemýšleli, zda by se podobný systém nedal zavést i při řešení školních záležitostí. Třeba hlasování o prodloužení přestávek by určitě mělo velkou podporu!

Během prohlídky jsme se dozvěděli spoustu zajímavostí o fungování Poslanecké sněmovny, práci poslanců i o tom, jak vznikají zákony. Zjistili jsme, že být poslancem rozhodně neznamená jen sedět v pohodlném křesle, mačkat hlasovací

tlačítka a občas se objevit v televizi. Je za tím spousta práce, jednání a přesvědčování ostatních. Což ostatně **my dobře známe** – přesvědčit spolužáky, že by se mělo něco ve škole změnit, bývá někdy také pořádný výkon! Přesvědčili jsme se, že náš malý žákovský parlament má s tím velkým leccos společného. Také diskutujeme, předkládáme návrhy, hlasujeme a snažíme se prosadit věci, které by mohly mít smysl. Jen zatím nemáme tolik kamer, novinářů a slavnostních sálů.

Součástí naší exkurze byla samozřejmě i procházka pro krásách Prahy, kterou jsme zakončili v již méně historickém fast foodu na Václavském náměstí. Z hlavního města jsme odjížděli s hlavami plnými nových informací, spoustou zážitků a možná i s několika budoucími politickými talenty. Kdo ví, třeba se právě jeden z nás stane budoucím poslancem či ministrem. Vždyť kde jinde se člověk naučí vyjednávat, obhajovat svůj názor a hledat kompromisy lépe než ve škole?

Iveta Trefná

